

ועובד כוכבים שישב בחלון - And a Gentile who sat in the window

OVERVIEW

תוספות Our ממעט בחלון among those items which can be נכרי a ברייתא includes The discusses why a נכרי should not be considered a טומאה, and therefore should not be חוצץ בפני הטומאה.

דעובד כוכבים אינו מקבל טומאה¹ כדנפקא לן מקרא בפרק בתרא דנזיר (דף סא,א ושם) -
- מסכת נזיר of פרק in the last פסוק as we derive it from a מקבל טומאה נכרי A
דכתיב² ואיש אשר יטמא וגומר מתוך הקהל יצא עובד כוכבים שאין לו קהל -
For it is written, 'and a man who is טמא etc., and he will be cut off from within
the congregation'; this excludes a נכרי, for he has no קהל, so he is not מקבל טומאה -

תוספות responds to an anticipated difficulty:

ואף על גב דחכמים עשאו כזבים לכל דבריהם³ (שבת דף פג,א נדה דף לד,א) -
And even though the חכמים consider the נכרים as זבים regarding all matters,
nevertheless -

כיון דמדאורייתא לא מקבלי טומאה⁴ חוצצין מפני הטומאה -
Since חוצץ בפני הטומאה they can be מקבלי טומאה נכרים are not the מן התורה Since

תוספות asks:

ואם תאמר דבפרק יוצא דופן (נדה דף מג,ב) אמר חומר בשרץ⁵ מבשכבת זרע⁶ -
And if you will say; that in פרק יוצא דופן the ברייתא states, 'there is a greater
severity by a שרץ than by זרע שכבת זרע -
שהשרץ אין לו חלוקת טומאה ומסיק שכבת זרע דחלוקה טומאה מה היא -
For by a שרץ there are no differences in its טומאה, however by ש"ז there is a
difference in its טומאה'. And the גמרא there concludes, 'what is this difference in
the טומאה of ש"ז -
אילימא בין ישראלים לנכרים הכא נמי הא איכא עכבר דים ועכבר דיבשה -
If you mean to say that there is a difference between ש"ז of ישראלים (which

¹ See 'Overview'; therefore since he is not מקבל טומאה he can be חוצץ בפני הטומאה.

² The פסוק in יט, כ, reads במדבר (חקת) יט, כ, 'ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל'.

³ They are therefore (not only מקבל טומאה, but also) actually טמא, and something which is טמא can certainly not be חוצץ בפני הטומאה, so how can the נכרי be בחלון?

⁴ They are only זבים מדרבנן, however מדאורייתא they cannot even be מקבלי טומאה, like any living thing (besides a ישראל).

⁵ A שרץ is any one of the eight vermin mentioned in פרשת שמיי which are מטמא when they are dead.

⁶ שכבת זרע is semen.

are (מטמא), **and the ש"ז of נכרי** (which are not מטמא), **but there is also here by a שרץ** a difference between **a sea mouse** (which is not מטמא) **and a land mouse** (which is מטמא) - ⁷

משמע⁸ דשרץ אין חלוקה טומאתו בין ישראל לנכרי -

This **indicates that** regarding a שרץ **there is no difference in its טומאה, whether** it touched a **ישראל or a נכרי**, which contradicts what תוספות said previously that a נכרי is not – מקבל טומאה

responds: תוספות

לאו פירכא היא דאף על גב דאין עובדי כוכבים טמאים בשרץ

This is no challenge; for even though that נכרי are not מטמא בשרץ, nevertheless the גמרא could not have used this as a difference by שרץ (that it is only מטמא a ישראל but not a נכרי), for if that would be the difference -

אין לו חלוקת טומאה דומיא דשכבת זרע -

The ש"ז by חלוקת טומאה by a שרץ **would not be similar** to the ש"ז by חלוקת טומאה

דבשכבת זרע גופה איכא חילוק אבל בשרץ גופיה אין חילוק -

Because by ש"ז the חילוק is in the טומאה itself (the ש"ז of a ישראל is מטמא, but not the ש"ז of a נכרי), **however by the שרץ itself there is no חילוק -**

אלא בהנהו דמקבלי ממנו טומאה⁹ –

Rather the חילוק is only concerning those that receive טומאה from it -

הילכך צריך למינקט עכבר דים ועכבר דיבשה¹⁰ –

Therefore it was necessary for the גמרא **to mention** the difference between a **sea mouse** (which is a שרץ that is not מטמא) **and a land mouse** (which is a שרץ that is מטמא).

responds to an anticipated difficulty: תוספות

⁷ The גמרא there is asking how can you say there is no difference by שרץ, only by ש"ז, but we see that just as there is a חלוקה by ש"ז (between ישראל and נכרי) there is a חלוקה by שרץ (between ים ויבשה).

⁸ The obvious question here is why did the גמרא choose to use a different חלוקה by שרץ (of ים ויבשה) and not the same חלוקה which we assume by ש"ז (namely between נכרי and ישראל). The גמרא should have said we have the same difference by שרץ that it is מטמא a ישראל and not a נכרי. The fact the גמרא did not use this חלוקה shows that there indeed is no difference and a שרץ is מטמא a נכרי just as it is מטמא a ישראל, and therefore the גמרא had to choose a different חלוקה (between ים ויבשה). This contradicts all that has been said till now that a נכרי is not מקבל טומאה.

⁹ When the גמרא asked that just as there is a חילוק טומאה by ש"ז (between a ישראל and נכרי) so too there is a חילוק טומאה by שרץ, the גמרא could not have said that the חילוק by שרץ is that the ישראל is מקבל טומאה from the שרץ, while the נכרי is not מקבל טומאה from the שרץ (even though that it is true), since the חילוק is not the same; by ש"ז we are making a difference which type of ש"ז is מטמא (only from a ישראל, but not from a נכרי); however by שרץ we are not offering a difference which שרץ is מטמא and which not; rather the only difference is what is the same מטמא שרץ (he is מטמא a ישראל but not a נכרי); there is no a difference in the שרץ itself!

¹⁰ Now the חילוק is the same by שרץ as it is by ש"ז; namely that there are certain שרצים who are מטמא and others who are not, just as there is a certain type of ש"ז that is מטמא and another which is not.

והא דאיצטריך מיעוטא¹¹ (שבת פג,א נדה לד,א) דעובד כוכבים אינו מטמא בזיבה¹² -

And the reason we require another exclusion to teach us that a נכרי is not מטמא פסוק¹³; the reason we need this (even though we already have the מיעוט from הקהל) **בזיבה** also -

משום דטומאת זיבה לאו טומאת מגע היא ומטומאה זו לא אשכחן דאימעות¹⁴ -

Is because **זיבה** is not a טומאה which one contracts by coming in contact with something else, rather it is a טומאה which issues from one's own body, and from this type of טומאה we do not find elsewhere that the נכרים were excluded -

בריייתא continues to explain the next case in the תוספות

ובן שמונה¹⁵ אינו מקבל טומאה כשהוא חי¹⁶ דלא איקרי אדם:

And a baby born in the eighth month cannot be מקבל טומאה while it is still alive, for he is not considered a man.

SUMMARY

A נכרי is not מקבל טומאה מה"ת, and therefore he can be חוצץ בפני הטומאה even though that מדרבנן he is considered a זב. A בן שמונה is neither totally alive nor totally dead. Therefore he is not מקבל טומאה.

THINKING IT OVER

What is the status of a בן שמונה; if he is not considered alive, he should be מקבל טומאה like any animal which can be מקבל טומאה after it dies, and if he is considered alive why is he not considered to be a person; what other kind of living thing is he considered to be?!

¹¹ The תורה [in ויקרא (מצורע) טו,ב] writes, וְדָבְרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתֶּם אִלֵּיהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זָב מִבְּשָׁרוֹ זָבוֹ טָמֵא הוּא, We expound this פסוק to mean that only בני"י are מטמאים בזיבה but not נכרים.

¹² This means that if a נכרי experiences a discharge of זיבה, he is not טמא מה"ת.

¹³ See footnote # 2.

¹⁴ We derived from 'מתוך הקהל' (see footnote # 2) that they are not מקבל טומאה from being in contact with a מת (which we consider to be like a מגע), however this would not teach us that he is also excluded from זיבה, which is a טומאת זיבה. Therefore we need this פסוק by טומאת זיבה.

¹⁵ A בן שמונה is a baby that was born in the eighth month of pregnancy. It is not deemed to be a viable child (in those days). The ברייתא teaches that it too can be בחלון, for it is not מקבל טומאה as תוספות explains.

¹⁶ No live thing can be מקבל טומאה, except for a person; this בן שמונה is not considered a person since it is not viable.